

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

ויהיו חיי שרה ... (בראשית כג, א)

... וזהו שדרשו רבותינו ז"ל (בראשית רבה נח): בת מאה כבת עשרים ובת עשרים כבת שבע. כי זהו עיקר השלמות שיתחיל לחיות בכל פעם. שאפילו כשמגיע לימי הזקנה יהיה בעיניו עדיין יניק לגמרי כאילו לא התחיל לחיות ולעבד ה' כלל ויתחיל לחיות בעבודתו יתברך בכל פעם מחדש. וזהו בחינת: בת מאה כבת עשרים בת עשרים כבת שבע שני חיי שרה' כולן שווין לטובה, כי כל מה שמזקין הצדיק הוא עדיין יניק בעיניו כאילו הוא תינוק עדיין וכו'. ועל ידי זה מוסיף בעבודתו בכל פעם, וזוכה לחיים ארוכים באמת, שכל ימיו ושנותיו הם שנות חיים באמת, כי אינו אובד שום יום מימי חייו בלי תוספת קדשה וחיות. וזהו בחינת שני חיי שרה כולן שווין לטובה, שזהו בחינת חיים ארוכים (לקוטי הלכות - הלכות תפילין ה - אות לח)

ויתן לי את מערת המכפלה ... (בראשית כג, ט)

זהו בחינת מערת המכפלה שכפולה בזוגות: אדם וחיה, אברהם ושרה וכו' (ערובין נג). שעל שם זה נקראת העיר "קרית ארבע", על שם ארבעה זוגות וכו', ארבעה זוגות הם בחינת תפילין של ראש ותפילין של יד, כי ארבע פרשיות של ראש הם בחינת ארבעה מחין דדכורא. וארבע פרשיות של יד הם

בחינת ארבעה מחין דנוקבא. וזהו בחינת ארבעה זוגות הנ"ל, כי קרית ארבע הם בחינת ארבעה שמות של התפילין כידוע. ועל כן נקראת 'מערת המכפלה' על שם חיים ארוכים של הצדיקים שקדשתם וחיותם כפולה תמיד, כי בכל פעם מוסיפין קדשה על קדשה תשובה על תשובה, שזה עיקר קיום התורה, בחינת (איוב יא) כי כפליים לתושיה, בחינת (משלי לא) כי כל ביתה לבוש שנים, פתוח תפתח, הענק תעניק, נתן נתן וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל, בחינת משנה תורה, בחינת (ישעיה סא) לכן בארצם משנה יירשו, שכל זה הוא בחינת חיים ארוכים, חיים נצחיים שזוכין הצדיקים על ידי שמוסיפין וכופלין קדשתם בכל יום ובכל עת (לקוטי הלכות - הלכות תפילין ה - לט)

ויקם שדה עפרון ... (בראשית כג, יז)

ועל כן קנה (אברהם) מערת המכפלה מעפרון. עפרון הוא בחינת עפר בחינת הרע הנאחז ביסוד העפר, שהוא בחינת (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו, בחינת (בראשית ג, יד) ועפר תאכל וכו', שהוא בחינת עצבות ועצלות וכבדות הנמשך מהרע שביסוד העפר שהוא עיקר נשיכת הנחש, כמו שכתב רבינו ז"ל על זה הפסוק: "ונחש עפר לחמו" (סימן קפט), עיין שם. והכנתו על ידי יסוד העפר שבקדשה, שהוא בחינת אמונה, שהוא בחינת (תהלים לו) שכן ארץ ורעה אמונה, בחינת עפר מאנא דכלהו, שעל ידי אמונה, בחינת עפר דקדשה, מקבלין וממשיכין כל החיות וכל הקדשות וזוכין לבחינת כח הגודל וכח הצומח לגדל ולצמח בעבודתו ולעבר ולדלג על כל המניעות והעכובים. ולבלי להסתכל על שום דבר, כי אמונה הוא בחינת כח הגודל וכח הצומח וכו', כמבאר היטב בהתורה של אריכת אפים (לקוטי הלכות - הלכות תפילין ה - אות מ)

ואם לא תאבה האשה ללכת ... (בראשית כד, ח)

דע, שכוונת אלול הם תיקון לפגם הברית, כי סוד כוונת אלול הוא "הנותן בים דרך" (ישעיה מג) (וכמבואר בכוונות האר"י ז"ל) - להאיר בחינת דרך בים, ודרך זה נפתח בחודש אלול (ועיין שם בכוונות כל הכוונות של אלול) ועיקר פגם הברית הוא בבחינת דרך הזה, כי היה צריך להאיר בחינת הרכ"ד [מאתים עשרים וארבעה] אורות בבחינת ים, בחינת אמונה, והוא נטה מזה, ופגם בבחינת דרך, בבחינת (בראשית ו, יב): "כי השחית כל בשר

את דרכו" כי אשה נקראת דרך, כמובא בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (קדושין ב:), ויש דרך אחר, בחינת (משלי ל): "דרך אשה מנאפת" והכלל-שעיקר הפגם בבחינת דרך, שלא האיר הדרך בים. ולפעמים מחמת זה הפגם יוכל לאבד את זווגו (עיין תיקון יד) כי מאחר שנטה מזווגו, קשה לו למצוא את זווגו, ואפילו אם ימצא את זווגו, תהיה לו מנגדת, ולא תהיה נוטה אחר רצונו, מחמת שנטה ממנה ולא האיר בה, מזה נהווה שיש לה רצון אחר כנגדו, ואז: לא זכה - כנגדו (יבמות טג). וחודש אלול שאז יכולין לתקן זה ולהאיר הדרך בים כנ"ל, [על-כן כוונת אלול הם תיקון לזה] וכשמתקן זה, אזי מוצא זווגו, והיא אינה כנגדו, רק כרצונו. ויש בזה סוד נפלא כי דע, שזה הסוד מסר אברהם לאליעזר עבדו, כששלחו לבקש הזווג של יצחק בנו, היינו סוד כוונת אלול, שהם מסגלים לתיקון הברית, שעל-ידי זה מוצאין הזווג כי על-ידי התיקון הנ"ל נעשה בה רצון אליו, כי מקודם לא היתה נוטה אחר רצונו, כי נתתה ממנו כנ"ל, ועל-ידי זה אי אפשר למצוא זווגו, ואפילו אם מוצאה, אינה נוטה אחר רצונו כנ"ל. אבל על-ידי כוונת אלול שהם התיקון לזה, על-ידי זה חזר ונעשה בה רצון אליו כנ"ל. וזה הסוד מבואר בתורה בפרשת אליעזר, כי אברהם מסר לו הסוד הזה, וזה שאמר אברהם לאליעזר (בראשית כד, ח): "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך", ראה והבט נפלאות תורתנו, כי ראשי-תיבות פסוק זה הם

אותיות אלול, ובאמצע הם תיבות: תאבה האשה, כי על-ידי בחינת אלול, היינו סוד כוונת אלול, על-ידי זה תאבה האשה, כי על-ידי זה נעשה בה רצון אליו כנ"ל. נמצא שבאלו התיבות בעצמן שדבר אברהם עם אליעזר מעניין החשש, שמא לא תתרצה לילך אחריך, דהיינו מה שאמר לו: "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך" - באלו התיבות עצמן גילה לו סוד התיקון לזה, דהיינו סוד אלול, המרמז בראשי-התיבות, שהוא התיקון לזה, שעל-ידי זה תאבה האשה ועוד יש בזה סודות נוראים מאד. גם עיין במאמר המתחיל: "ויאמר ה' אל משה קרא את יהושע" (בלקוטי א - סימן ו), כי שם מדבר מכוונת אלול, והוא תיקון לפגם הברית כנ"ל, היינו לעיין באותו המאמר, ולזכות להבין בו ולעשות עמו איזה עבודה בעבודת ה' - על ידי זה יתקן פגם הברית (לקוטי מוהר"ן ב' - סימן פז)

סיפור
(כוכבי אור - אותות ומופתים, ז)
משה חנקעס היה מהאוחבים הנאמנים של רבינו ז"ל בשביל שראה כמה מופתים מרבינו ז"ל בעצמו וספרם לכל, עד שבשביל זה נתקרב הרי יצחק מכפר טשערוויץ הסמוך לברסלב, והוא הרי יצחק טשערוועצער. וזה אחד מהמופתים שסיפר, שהוא והרי אברהמיל פאיעס היו משתפים בעסקי פודריאדען (שווק). ומחמת שמתחילה לא היו עשירים כל כך, היו מקבלים פודריאדען קטנים מהפודריאטישקעס (סוכנים) הגדולים שקבלו אצל הגענרעלער מהממשלה. אבל הצליחו, עד שעם הזמן נתעשרו כל כך שהיה ביכלתם להיות כאחד הגדולים, ולקבל הפודראד מהגענרעלער בעצמם. ובכן באו אל רבינו ז"ל לשאל אותו אם לקבל פודראד כזה, ורבינו ז"ל לא הסכים לזה. ואמר אז המאמר הקטן שבלקוטי מוהר"ן "שלחיות מערב בין הגויים קשה מאד לעבודת הבורא". והם לא שמעו לעצתו וקבלו את איזה פאדראד אצל גענעראל אחד. ובאמת בעסק כזה קשה עוד יותר לעבודת הבורא, בשביל שבכדי שהדברים שהוא מעמיד ימצא חן בעיני הגענעראל, צריכין להיות עמו בדידות וחובה יתרה ולפעמים להשתתף עמם במשחק קלפים, ובמסיבה כזו כנהוג נמצאים גם איזו מנשותיהם או בתולותיהם ודי לחכימא ברמיזא. הסוף היה אמנם בזה שבעד כל הפודרידען סלקה הממשלה חכך ובמידה גדושה, ובעד הפודראד הזה לא סלקה להם

בקשו העלון שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com

עד שמכרחים היו בשביל זה להיות מן הלוויים ואינם פורעים. ומחמת שהיו עשירים ומצליחים היו משפיעים לרבינו ז"ל בנתינות הגונות מפעם לפעם עד שנתקבץ אצלו סכום הגון ובאותו הזמן עשו הלואה גם אצל רבינו ז"ל, והיה סיפוק בידם לסלק להבעלי חובות, מלבד לרבינו ז"ל לא סלקו. פעם אחת תבע רבינו ז"ל את משה חנקעס ויענה אותו בעזות מיר האבען איך מעהר געלד איבער יגועבין בכל זאת אמר לו רבינו ז"ל שהחוב בעד הפודאר יסלק להם, ועוד ידפקו לו בהחלון שישע שמה לגבות החוב מיוועט דיר אנקלאפין אין פענסטער זאלסט געהן נעמען געלד. וכן היה שאחר עבר יותר מעשרים שנה אחר הסתלקות רבינו ז"ל, בקרה הממשלה את החשבונות ונמצא חוב הפודאר הנ"ל עומד בלי סלוק, ובכן תכף נשלח שטיפעט [שליח] לטולטשין שאז כבר היה הר' יצחק בן מוהרני"ת ז"ל בהפוסט [דואר], והגיע השטיפעט אליו ושלח אותו לברסלב. והשליח הגיע לברסלב בחצי הלילה ונתקיים נבואת רבינו ז"ל והשטיפעט דפק בחלון משה חנקעס ובשר לו שייסע לגבות חוב הפודאר ...

מדברי רבינו. צריכים להיות בקי בהם. זהו נסים ונפלאות, כל תיבה, כל עניין, כל תורה של רבינו. כל דבור של רבינו הוא למעלה מן הטבע, ה'ספורי מעשיות', התורות, השיחות וה'חיי מוהר"ן'. אנחנו צריכים לשמר כל רגע שאנחנו חיים, לשים כל כחנו ומחננו ולבנו בה'לקוטי הלכות', בה'לקוטי עצות', וזוהי יהיה מונח בכל אברים, בכל המח, בלב, בשביל עבודת ה'! לא בשביל... ובכן, העיקר להוציא מזה שאנחנו צריכים למסור נפשנו להיות דבוקים בדבוריו הקדושים של רבינו, אבל באמונה. יכולים ללמד ולהיות עיוור, לא רואה כלום. אם לומדים בשביל גאווה, "אני ברסלב, אני בקי ב'לקוטי מוהר"ן", זה כבוד גדול. אבל צריכים ללמד לא בשביל כבוד, רק בשביל לעבד ה' יתברך, לקיים דבריו. העיקר ללמד בשביל שנדע ללחם - תכסיסי מלחמה, איך ללחם ולנצח, להכניע את הרע. יש עדיין עניינים פלאיים נעלמים מאד, אבל לא נתגלה בעולם. ברוך ה' היום כל אחד, כל מי שרוצה ללמד יכול לקר'א בכל בית-כנסת, זה סימנים על הגאולה. אנחנו מאשרים, אנחנו יש לנו כבר כל התיקונים והרפואות והישועות שאנחנו צריכים, כל אחד ואחד, על-ידי רבינו נחמן, רק רבינו נחמן! ... (ההמשך יבוא)

מכתב (ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב לא) ... כל עיקר הגלות שנמשך ונתארך, הוא רק מחמת

המחלקת ושנאת חנם שעל הצדיק האמת ואנשיו, שזה גרוע מכל העברות. ועצם ותקף ההתגברות הזה גדול ונשגב כל-כך בלי שיעור וערך, עד שגם הצדיקים והכשרים אשר הטו שכמם לסבול על תורה ושבירת תאוות, גם בהם נפלה שלהבת הקנאה והמחלקת וקבלת לשון הרע ושנאת חנם. וזה הדבר היה בעכרנו להרחיק מהאמת יותר מהכל, ועדיין השטן מרקד בינן להגדיל המחלקת והפרוד. ונלכדו כל-כך, עד שלא יוכלו המון יריעות לבאר עניין זה.

עצות ותפילות (אכילה) צריך לדקדק מאד לבלי לאכל יותר

מצרכו, כי כשאוכל יותר מצרכו מזיק לו מאד, כי אפילו שאר המאכלים מצטרפים עם זאת האכילה ומזיקים לו הרבה (לקוטי עצות - אכילה, אות יב).

כשאדם אוכל אכילה יתרה, הוא כמו בהמה, כי גדר האדם הוא לאכל רק כפי מה שצריך, וכשאוכל יותר הוא מעשה בהמה ממש, ועל-ידי-זה שאוכל אכילה יתרה, על-ידי-זה בא חלי הקדחת, רחמנא לצלן, וכן על-ידי שמזדמן להאדם בתוך מאכלו מאכל שלא נתברר עדין למאכל אדם, על-ידי- זה בא גם-כן חלי הקדחת, רחמנא לצלן (לקוטי עצות - אכילה, אות יג).

שומר ישראל שמר שארית ישראל, ואל יבא שום חולאת וכאב ומכאוב על עמך ישראל. מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו בכל-עת שלא נאכל יותר מההכרח כלל, רק נזכה שתהיה אכילתנו ושתייתנו במידה ובמשורה, שלא נאכל שום אכילה יתרה שהוא בחינת מאכל בהמה. וכן תצילנו ותשמרנו שלא יבא לתוך פינו שום מאכל, שלא נתברר עדיין ממאכל בהמה למאכל אדם. חוסה עלינו כר"ב רחמיך והיה בעזרנו ושמרנו בכל-עת שתהיה אכילתנו רק מאכל אדם לבד ולא שום מאכל בהמה כלל. ועל-ידי-זה נזכה שתשמרנו ותצילנו מכל מיני חולאים, ובפרט מחלי הקדחת רחמנא ליצלן, שבאה על-ידי שאוכלין אכילה יתרה, חס ושלום, שהיא בחינת מאכל בהמה. או על-ידי שאוכלין מאכל שלא נתברר עדיין למאכל אדם שהוא גם-כן בחינת מאכל בהמה. רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על-ידי רבוי אכילה ושתייה, וכמה חולאים באים על-ידי-זה רחמנא ליצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, ה' ישמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועל, ושמרני תמיד שאזהר מעתה ואשמר את נפשי לבלי לאכל שום אכילה יתרה כלל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו ברחמיך, שלא יבא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באופן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל, מכל מיני חולאים ומכל מיני מכות ומכאובות ומחוישים, ובפרט מחלי הקדחת. ותרחם על כל ישראל, על כל מי שכבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא ליצלן, (ובפרט על פלוני בן פלונית), ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ותסבב ברחמיך הרבים, ותשלח עליהם זיעה טובה מן השמים, ועל-ידי-זה תתיישב דעתם, ויתמזגו החסדים והגבורות שהם כח האש ומים שבהם במזג השוה, ולא יתערבו ולא יתבלבלו עוד, ולא יתגבר זה על זה כלל, באופן שתציל אותם ואת כל ישראל מרובי קרירות וחמימות ורעידת האברים של חולי הקדחת רחמנא לישובן, ויזכו כלם לרפואה שלמה ויתיישב דעתם בשלמות באמת ... (לקוטי תפילות א' - תפילה קנא).

שיחות (מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) הפתק הקדוש ושאר כתבי רבינו העתיקים:

והפתק הוא כלו פלא מה שאי אפשר להשיג. אם רואים את הפתק בצילום, רואים שזה לא פשוט, מרגישים שזה לא פשוט. הוא היה מונח בארון ואחר-כך עבר עליו סכנות גדולות כאלו... הוא היה בפולנייה, וזה היה לפני מלחמת העולם השני-ה. הם שמעו מזה, אז הם בקשו ממני לשלח להם שהם יוכלו לראות את הפתק. והם הפולנים, דבר שלא נראה להם היו קורעים את זה וקוראים לי: "אל תהיה שוטה, אתה מחלל ה', איך בדורות האלו אפשר שיהיה נסים כאלה, בדורות האלו, בחושך הזה?" ברוך ה', אנחנו צריכים להודות לה' שהם החזירו אותו וקבלתי את זה בחזרה מהדואר. זה היה נס, נס.

הם קבלו. אם לא, אז היו קורעים את זה. כן, הם היו אנשי אמת. ועכשיו אני מרגיש, אני רואה שעשיתי שגיאה כזה... זה היה ממש שיגעון, איך שלחתי את זה בדואר לפולנייה. אבל אני לא יכלתי לסרב לחברים כאלה, אז שלחתי את זה, והיה נס שקבלתי את זה בחזרה והוא נמצא חי, הוא נמצא בעולם. ואז לא היה אפילו צלום, כאילו לא היה בעולם, כלום. אם חלילה לא הייתי מקבל את זה בחזרה... לא היה, כאילו כלל לא היה בעולם! עכשיו, אפילו חס-ושלום אם המקורי לא יתקיים, על-כל-פנים יש צלומים, הצלום זה אותו דבר, רואים ממש האותיות כמו שכתוב בהפתק.

הצלום הוא כמו המקורי! עכשיו ברוך ה' העולם כבר יודעים שיש מכתב, יש צלום, מדברים מזה. הפתק הוא חדש לגמרי, אני רואה פלאות שמקודם לא זכיתי לראות מה שזה, אבל בכל יום חדש שבא, אני מרגיש שה' יתברך מראה לי מה שזה, ווי ווי...

חבל, חבל, אנחנו לא יודעים כלום, אם אנחנו יודעים טיפה מן הים מרבינו - היינו מפקירים עצמנו על כל רגע לא להוציא העיניים והראש

לעילוי נשמת חברינו היקר הר' חיים פנטו בן יעקב, ת.ג.צ.ב.ה.

